

MATEJ GAVULA

Promenáda / Promenade

Kurátorka / Curator: Lýdia Pribišová

Trvanie / Duration: 26. 11. 2021 – 6. 2. 2022

Matej Gavula: Promenáda

Pred Kunsthalle Bratislava, v priestore Treskoňovej ulice, osadil Matej Gavula (*1972) *Promenádu*, dočasné dielo, zostavené z kamenných prvkov, odstránených z dunajského nábrežia v Bratislave.¹ Pochádzajú z takzvaného Matušikovho múrika, ktorý je zapísaný v kolektívnej pamäti Bratislavčanov ako ikonický prvok promenády pri Dunaji, tradičného vychádzkového cieľa. Svetlý pórovitý travertín, vyťažený z oblasti Spišského Dreveníka², evokuje takmer mediteránnu dovolenkovo-sviatočnú atmosféru. Múrik, ktorý siaha od Mosta SNP až k Botanickej záhrade, je dielom Ivana Matušika a Ivana Salaya. Pochádza z roku 1958, čo je i rok započatia výstavby budovy Domu umenia, kde sídli Kunst-

halle Bratislava, a ktorá má takisto na priecheli travertínový obklad. Repetitívne prvky minimalisticky jednoduchého perforovaného múrika nesúceho znaky klasickej architektúry (podesta, stĺp s náznakom kanelúry, preklad) boli ručne vytesané, každý z nich je originál.

1 Promenádu na ľavom brehu Dunaja budovali paralelne s reguláciou rieky, ktorú koncom 19. storočia zahájil bratislavský starosta Heinrich Justi. Z okolia Korunovačného vršku sa postupne rozširovala smerom na západ. Najstarší úsek promenády môžeme sledovať na katastrálnej mape už z roku 1894. Na západ sa promenáda predĺžila až v súvislosti s ďalšou reguláciou rieky v štyridsiatych rokoch 20. storočia. Architektonickú podobu však dostala táto časť promenády až po druhej svetovej vojne. Mala spájať historické jadro mesta s novým Parkom kultúry a oddychu. In: Moravčíková, Henrieta: *Dunajská promenáda*, Arch, ročník 14, číslo 3, 2009, s. 36.

2 Odtiaľ pochádza aj travertín budovy bývalého obchodného domu Prior na Kamenom námestí v Bratislave, ktorého autorom je tiež Ivan Matušik.

Vyznačujú sa brilantnou veľkorysťou, proporčnosťou, čistotou tvaru a dômyselným detailom. Toto fyzické i vizuálne pevné ohraničenie odľahčili architekti vložением pravidelne sa opakujúcich polooblúkových priestorov vyhladkových terás s priehľadným zábradlím z kovových profilov³. Časť z múrika bola odstránená pri budovaní River Parku a protipovodňovej ochrany začiatkom 21. storočia – nahradila ho pevná betónová bariéra. Jej

3 Moravčíková, Henrieta: *Dunajská promenáda*, Arch, ročník 14, číslo 3, 2009, s. 36.

4 Moravčíková Henrieta a kolektív: *Bratislava (ne)plánované mesto / Bratislava (un)planned city*, Slovart, 2020, https://issuu.com/oddelenie.architektury/docs/_ne_planovana_bratislava, s. 145-146. S odstránením múrika pri River Parku úzko súvisia aj ďalšie problematcké úpravy, napríklad putovanie sochy Dušana Jurkoviča a jej osadenie do rázcestia, do spoločnosti reklám, verejného WC a tak ďalej. In: Droppová, Zoja, e-mailová komunikácia 11. 11. 2021. Zoja Droppová upozorňuje i na sublimovanie múrika zo strany Botanickkej záhrady a na viaceré iniciatívy múrik zachrániť.

5 De Solà – Morales, Ignasi: *Architecture in Cities*. In: *Present and Futures. Architecture in Cities*. Katalóg k výstave. Eds: I. de Solà – Morales – X. Costa. Barcelona, Actar, 1996, s. 15. Citované z: Moravčíková Henrieta a kolektív: *Bratislava (ne)plánované mesto / Bratislava (un)planned city*, Slovart, 2020, https://issuu.com/oddelenie.architektury/docs/_ne_planovana_bratislava, s. 138.

výška a forma síce chránia mesto pred tisícročnou vodou, súčasne však znemožňuje bližší kontakt peších na promenáde s riekou.⁴

Celým 19. a 20. storočím sa vinú pokusy o urbanistické a architektonické zjednotenie nábrežia a snahy prepojiť ho s centrom mesta. Doposiaľ sa však prístup k spravovaniu a plánovaniu dunajských nábreží javí ako značne nekoncepčný a čiastkový. Ako sa uvádza v publikácii *Bratislava (ne)plánované mesto*, fragmentárne zásahy spôsobovali, že územie chátralo. Nábrežie tak až do minulého storočia ostalo „privilegovaným miestom identity, stretnutia súčasnosti a minulosti“ a zároveň jednou z posledných mestských „pevností, kde možno realizovať slobodu jednotlivca alebo malej skupiny“.⁵

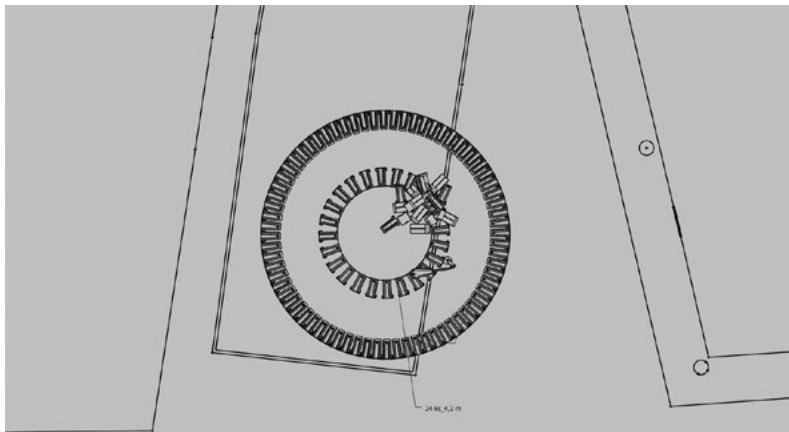

Matej Gavula: dokumentačný záber z dunajskej promenády / documentary shot from the Danube Promenade, 2021, foto / photo: archív autora/ author's archive

Matej Gavula toto významné dielo skulpturálnej architektúry v jeho pôvodnom osadení pri Dunaji (pri rýchlom pohybe autom či na bicykli) vníma ako kinetické dielo, vyvolávajúce stroboskopický efekt rytmizovanými zábleskami štrbín perforácie. Tento hypnotický pohyb mu pripomenul bratislavského rodáka narodeného práve na nábreží Dunaja, Rudolfa von Labana (1879 – 1958)⁶, legendárneho avantgardného tanečníka, choreografa,

pedagóga a teoretika tanca/pohybu. Gavula usporiadal travertínové kamene z nábrežia do kruhov vychádzajúc práve zo skupinových

6 Detstvo Rudolfa von Labana sa odohrávalo pri Dunaji, jeho strýko založil Prešporský veslársky klub v roku 1882, in: Laban, Rudolf: *Život pre tanec. Spomienky* (preložil Adam Bžoch, Divadelný ústav, Bratislava, 2012, s. 22.)

Matej Gavula v spolupráci s / in cooperation with Ján Gašparovič: *Promenáda / Promenade*, 2021, náčres / sketch, foto / photo: archív autorov / authors' archive

kolových tancov⁷, ktorým von Laban venoval pozornosť a v ktorých veľký význam zohrávala kolektívnosť, zdieľanie v spoločnosti, tak dôležité v jeho celoživotnej praxi.⁸ Kruhové usporiadanie travertínových fragmentov podľa

7 Kolo, kruh, je pradávnu tanečnou formáciou, s ktorou sa dodnes stretávame po celom svete. Pojem kolový tanec používal Laban vo viacerých významoch – ako označenie celého diela (*Reigenwerk*) alebo jeho častí (*Reiden*). In: von Laban, Rudolf: *Život pre tanec. Spomienky* (preložil Adam Bžoch, Divadelný ústav, Bratislava, 2012). Matej Gavula v diele *Promenáda* nainštaloval kamene do dvoch kruhov, možno odkazujúc na von Labanovu najúspešnejšiu tanečnú hru, *Zrkadlo bláznov* (premiéra v Berlíne, 1928), v ktorom boli dva kolové tance, dve dejstvá, tanec života a tanec smrti. Laban, citované dielo, s. 20.

8 Laban ako prvý vyvinul komunitný tanec a rozhodol sa reformovať rolu tanečného vzdelávania, pričom zdôraznil svoje presvedčenie, že tanec by mal byť dostupný pre každého. Citované z: <https://www.trinitylaban.ac.uk/about-us/history/rudolf-laban/>

slov Gavulu odkazujú i na obranné valy, či na rímske bojové umenie, dokonalú vojenskú stratégiu založenú na prstencovej kruhovej obrane. Inštalovaná v centre mesta pri Kunsthalle Bratislava, funguje skôr ako metaforická obrana voči gentrifikácii a ignorovaniu histórie.

Matej Gavula: *Promenáda v Čiernom lese / Promenade in the Black Forest*, 2021, krátky film / short movie, 7:11 min., kamera a strih / camera and editing: Denis Kozerański, technická spolupráca / technical support: Ján Gašparovič, foto / photo: archív autora / author's archive

Kruhy sú však doplnené hromadou krížom krážom ležiacich fragmentov, odkazujúcich na stav, v akom tieto historické prvky architektúry roky spočívali v mestskom areáli Čierny les na periférii Bratislavy. Tam bol natočený i Gavulov krátky film na rozhraní dokumentu a autorskej fikcie *Promenáda v Čiernom lese* (november 2021), ktorý zaznamenáva stav, v akom sa nachádzali travertínové časti rozobraného úseku promenády v čase tesne pred inštalovaním pred Kunsthalle Bratislava. Doteraz travertínové bloky v Čiernom lese hibernovali v melancholickej posthistorickkej scenérii: náhodne pohádzané, mnohé z nich rozbité a dolámané, prerastené náletovými drevinami – takto tam boli vysypané po ich odstránení z nábregia. Zachovalejšie kamenné prvky z promenády však boli nedávno (november 2021), možno i vďaka nášmu záujmu, inventarizované, očistené

a uložené do úhľadných blokov. Areálom nás sprevádzal jeden z hlavných protagonistov videa, správca František Belko. Na začiatku areálu sú umiestnené unimobunkové stajne zvierat, určených na ekologickú pastvu, ktorá sa má rozbehnúť na mestských trávnatých plochách v budúcom roku. Vidíme ich na videu skackať po tých rozlámaných kameňoch, ktoré už nebolo možné zachrániť. Mäkký huňatý chrbát ovce je vo videu ozvenou travertínových volút z nábrežia. Zo záberov sála ambivalentná bukolicko-dystopická postantropocénna atmosféra oscilujúca medzi bezprostrednou roztopašnosťou kôz a mrazivým pohľadom na rozmlátený travertín.

Matej Gavula v tomto kontexte uvažoval nad fenoménom *ruin porn*, čo je zanietené amatérske fotografovanie/natáčanie novodobých ruín a ich následné publikovanie. Ako píše Siobhan Lyons, „tieto obrazy vypovedajú nielen o ekonomickom, ale aj o ideologickom zlyhaní“⁹.

⁹ Lyons, Siobhan, *What "ruin porn" tells us about ruins – and porn*, <https://citymonitor.ai/fabric/what-ruin-porn-tells-us-about-ruins-and-porn-1331>, 28 Aug 2015. Posadnutosť ruínami je frekventovaná téma naprieč dejinami umenia, o čom svedčila výstava *Ruin Lust* v londýnskej Tate Gallery v roku 2014.

¹⁰ Ibidem.

logickú vytrvalosť. Chátrajúca architektúra znamená neodvratný proces dejín, ktorému nakoniec podľahne aj my. K situácii Matušikovho múrika a Gavulovho vzťahu k nemu však lepšie pasuje pojem *rustalgia*, ktorý vysvetľuje Kate Brown vo svojej publikácii *Dispatches from*

Dystopia: Histories of Places Not Yet Forgotten (2015), ktorá tu dômyselne rozlišuje medzi termínmi *ruin porn* a tým, čo nazýva „*rustalgia*“: Na rozdiel od *ruin porn* môže *rustalgia* ukázať, aká povrchná je dlhodobá viera v nevyhnutnosť trvalého ekonomického rastu.¹⁰

Travertín s charakteristickou pórovitou štruktúrou vzniká sedimentáciou, pomalým usadzovaním, podobne ako pamäť, ktorú neustále prekrývajú a konzervujú ďalšie a ďalšie vrstvy. Gavulovo dielo je o plynutí času, zabúdaní, amnézii, ale i o moci; jeho kľúčovými termínmi sú historické súvislosti, verejný priestor, reflexia, recyklácia, transformácia. Projekt otvára otázky ohľadom verejného priestoru Bratislavy, upozorňuje na jeho privatizáciu, nekonceptné riešenia a problematické zásahy. Scitlivuje vzťah verejnosti k architektúre mesta, k jeho dedičstvu a histórii.

Lýdia Pribišová

kurátorka projektu

Matej Gavula: *Promenáda / Promenade*, 2021, intervencia do verejného priestoru / intervention in public space, detail / detail, foto / photo: Leontína Berková

Matej Gavula: Promenade

Along Treskoňova Street in front of Kunsthalle Bratislava, Matej Gavula (*1972) has installed *Promenade*, a temporary work constructed with stone elements from the banks of the Danube in Bratislava,¹ specifically from pieces of “Matušík’s Wall,” a traditional destination which for local residents represents an iconic element of the Danube promenade. The light porous travertine from the Spišský Dreveník region² evokes an almost

Mediterranean summer holiday atmosphere. The wall, which stretches from SNP Bridge all the way to the Botanical Garden, is the work of Ivan Matušík and Ivan Salay. It was built in 1958, the same year that construction was begun on the House of Arts, which today houses Kunsthalle Bratislava and whose main facade is also clad in travertine. The repetitive elements of the minimalistically simple wall, which bears several characteristics of classical architecture

1 The promenade along the left bank of the Danube was built as part the river’s regulation, which was begun in the late 19th century by Bratislava’s mayor Heinrich Justi. From around Coronation Hill (Korunovačný vršok), it was gradually extended to the west. The promenade’s oldest segment can be already be seen on a map from the year 1894, while its westward expansion was done in association with the river’s further regulation in the 1940s. Nevertheless, this newer section of the promenade, built to connect the historical city center with the new Park of Culture and Leisure, was not given its current architectural form until after the Second World War. See Moravčíková, Henrieta: *Dunajská promenáda*, Arch 14, no. 3, 2009: p. 36.

2 The travertine on the former Prior department store on Kamenné námestie in Bratislava, which like the wall was designed by Ivan Matušík, has the same origin.

(base, column with a hint of fluting, entablature), were hand-carved, making each an original. They are characterized by an inspired grandiosity, sense of proportion, pure form, and sophisticated detail. The architects lightened this physical and visually solid boundary by inserting regularly spaced, curved viewing terraces with metal railings.³ Part of the wall was removed during construction of the River Park development and implementation of flood protection measures in the early 21st century –

3 Henrieta Moravčíková: *Dunajská promenáda*, Arch 14, no. 3, 2009, p. 36.

4 Henrieta Moravčíková et al.: *Bratislava (ne)plánované mesto / Bratislava (un)planned city* (Slovart, 2020), p. 145–146, https://issuu.com/oddelenie.architektury/docs/_ne_planovana_bratislava.

Closely related to the wall's removal along the River Park development are several other problematic alterations, such as the relocation of Dušan Jurkovič's sculpture to an intersection, where it is in the company of, among other things, several advertisements and a public toilet. Zoja Droppová, email correspondence from 11 November 2021. Droppová also calls attention to the wall's evanescence along the Botanical Garden and to several initiatives to save the wall.

less, to this date, the Danube embankment's planning and management has been approached in a distinctly piecemeal manner lacking a comprehensive vision. As described in the book *Bratislava (un)planned city*, fragmentary interventions have caused the area to fall into disrepair. Until the last century, the embankment thus remained a “privileged site of identity, of encounter

– replaced by a solid concrete barrier whose height and form, though designed to protect the city from a thousand-year flood, currently prevent any more direct contact between pedestrians on the promenade and the river.⁴

Throughout the 19th and 20th centuries, attempts were made at giving the riverbank a uniform urbanist and architectural look and connecting it with the city center. Neverthe-

Matej Gavula: dokumentačné zábery z dunajskej promenády / documentary shots from the Danube Promenade, 2021, foto / photo: archív autora/ author's archive

Matej Gavula: *Promenáda / Promenade*, 2021, inštalácia vo verejnom priestore / installation in public space, foto / photo: Denis Kozerawski

between present and past,” and also one of the city’s last urban “redoubt[s] in which to exercise the liberty of the individual or the small group.”⁵

5 De Solà – Morales, Ignasi: *Architecture in Cities*. In: *Present and Futures. Architecture in Cities*. Exhibition Catalogue. Eds: I. de Solà – Morales – X. Costa. Barcelona, Actar, 1996, p. 15.

When he looks at this important work of sculptural architecture in its original location along the Danube, Matej

Gavula sees it as a kinetic work that (if one passes by quickly in a car or on a bicycle) produces a stroboscopic effect thanks to the rhythmic flashes of the vertical slits in the wall. This hypnotic movement reminds him of the Bratislava native Rudolf von Laban (1879–1958), the legendary avant-garde dancer, choreographer, teacher, and dance/movement theorist who was born right on

the river’s embankment.⁶ Gavula arranged the travertine stones from the riverfront into circles on the basis of the round dances⁷ that interested Laban, in which an important role is played by the concepts of collectivity and sharing that were so important in his lifelong work.⁸ According to Gavula, the circular arrangement of the travertine pieces is also a reference to defensive walls or to the Roman art of war, a perfect military strategy

6 Rudolf von Laban spent his childhood along the Danube. His uncle founded the Pressburg Rowing Club in 1882. See Rudolf Laban, *Ein Leben für den Tanz. Erinnerungen* (Dresden: 1935). This text works with the Slovak translation: *Život pre tanec. Spomienky*, trans. Adam Bžoch (Bratislava: Divadelný ústav, 2012), p. 22.

7 The round (German: Reigen) is an ancient dance form that to this day can be found all over the world. Laban used the term “round dance” in multiple meanings: either to describe an entire work (Reigenwerk) or a part thereof (Reigen). In *Promenade*, Matej Gavula has arranged the stones in two circles, perhaps in reference to Laban’s most successful dance work, *Narrenspiegel (Fool’s Mirror)*, premiere: Berlin, 1928), which had two round dances, two acts – a dance of life and a dance of death. See Laban: *Život pre tanec*, p. 20.

8 Laban was the first to develop the concept of community dance. He decided to reform the role of dance education, convinced that dance should be accessible to everyone. See <https://www.trinitylaban.ac.uk/about-us/history/rudolf-laban/>

based on a ringed circular defense. Installed as it is by Kunsthalle Bratislava in the city center, it can be seen as a metaphorical defense against gentrification and ignoring history.

These circles are complemented by a pile of randomly placed fragments in reference to the state in which these historical architectural elements spent years lying at the Čierny les (“Black Forest”) landfill on the outskirts of

Bratislava. This is also where Gavula shot his short film, a mixture of documentary and fiction titled *Promenade in the Black Forest* (November 2021), in which he recorded the state of the travertine pieces from the dismantled promenade section just before their installation in front of Kunsthalle Bratislava. Until recently, the travertine

blocks were hibernating amidst the melancholy post-historical scenery of Čierny les: randomly tossed away, many of them broken and fragmented, overgrown by weeds and shrubbery – exactly as they had been dumped there after being removed from the riverbank. Nevertheless, the more preserved stone elements from the promenade were recently (November 2021) – and perhaps partly thanks to our interest – inventoried, cleaned, and stored in neat blocks. We were given a tour of the site by one of the video’s main protagonists, the caretaker František Belko. At the entrance to the site are several container-like stables for a planned environmental grazing project slated to begin next year on grass-covered municipal lands. The animals can even be seen in the video, hopping along the broken stones that could no longer be saved. The soft and bushy backs of the sheep in the video are like an echo of the travertine volutes from the riverfront. The footage radiates an ambivalent bucolic-dystopian post-Anthropocene atmosphere that fluctuates between the unfettered frolicking of the goats and chilling images of the broken travertine.

In this context, Matej Gavula also reflected on *ruin porn*, meaning the phenomenon of avid amateur photographers/filmmakers recording and subsequently publishing images of modern

9 Lyons, Siobhan: *What ‘ruin porn’ tells us about ruins – and porn*, <https://citymonitor.ai/fabric/what-ruin-porn-tells-us-about-ruins-and-porn-1331>, 28 August 2015. An obsession with ruins is a frequent theme in the history of art, as evidenced by the exhibition *Ruin Lust* at London’s Tate Gallery in 2014.

10 Ibid.

ruins. According to Siobhan Lyons, “these images represent not only economic failure, but ideological failure.”⁹ But people’s

fascination with ruins also involves the concept of time, for it provides something like a realistic view of post-apocalyptic life, a chance to travel in time to the future in the present. Ruins would seem to question society’s faith in anthropological endurance. Dilapidated architecture is an ineluctable process of history to which even we will eventually succumb. Nevertheless, Matušík’s Wall and Gavula’s relationship to it are better described using the term *rustalgia*, as explained by Kate Brown in her 2015 publication *Dispatches from Dystopia: Histories of Places Not Yet Forgotten*, in which she astutely differentiates *ruin porn* from what she calls *rustalgia*: “As opposed to ruin porn, rustalgia can help show how sketchy is the longstanding faith in the necessity of perpetual economic growth.”¹⁰

Travertine is a sedimentary stone characterized by a porous structure, formed by the slow settling of sedimentary layers – a little like layers of memory that are constantly being covered over and preserved. Gavula’s work explores the flowing of time, forgetting, and amnesia, but it is also about power. Its central concepts are historical context, public space, reflection, recycling, and transformation *Promenade* raises questions of public space in Bratislava, drawing attention to its privatization, to projects without any clear vision, and to problematic interventions. It seeks to sensitize the public’s relationship to the architecture of the city, to its heritage and its history.

Lýdia Pribišová
curator of the project

Biografia

MATEJ GAVULA (*1972, Bratislava) je vizuálny umelec pôsobiaci v Bratislave. Absolvoval odbor Kameňosochárstvo na Strednej škole umeleckého priemyslu a následne vyštudoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave v Ateliéri Skla. Pracuje v médiách sochy a objektu, fotografie, videa, akcie a performance. V nedávnej minulosti prezentoval svoju tvorbu na výstavách ako *Dom obradov*, galéria Tabačka, Košice (kurátor Samuel Velebný, 2021), *Homo Faber*, Július Koller Society, Bratislava, (kurátor Daniel Grúň, 2020); *Sú dané: Park, Fontána*, Východoslovenská galéria, Košice (kurátor Peter Tajkov, 2020); *Abrazívna spoločnosť*, tranzit.sk, Bratislava (kurátorka Judit Angel, 2019); *Otras*, HotDock Project Space, Bratislava (2019); *Stratená forma/ Blind Mould*, SODA gallery, Bratislava (2018); *Neustále rastúce horizontálne podzemné stonky – Geopoetika v časoch antropocénu*, Galéria Plusmínusnula, Žilina (2017); ďalej *Mám rada pozornosť*, Stredoslovenská galéria v Banskej Bystrici (kurátorka Zuzana L. Majlingová, 2018); *Pretty Soon If This Keeps Up I'm Going to Have to Envelop the Entire Universe*, Gdańsk City Gallery (kurátori Piotr Stasiowski a Jaro Varga, 2018); *Panfília*, Zahorian & Van Espen, Bratislava (kurátor Daniel Grúň, 2016); či *Shell Game*, MeetFactory, Praha, (kurátori Lucia Gavulová a Jaro Varga, 2017).

Biography

MATEJ GAVULA (*1972, Bratislava) is a visual artist based in Bratislava. After studying stone sculpture at the Secondary School of Applied Arts, he went on graduate from the Glass studio at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava. He works with sculpture, object art, photography, video, and action and performance art. Recent exhibitions of his work include *House of Rituals*, Tabačka gallery, Košice (curator: Samuel Velebný, 2021); *Homo Faber*, Július Koller Society, Bratislava (curator: Daniel Grúň, 2020); *They Are Given: Park, Fountain*, East Slovak Gallery, Košice (curator: Peter Tajkov, 2020); *Abrasive Society*, tranzit.sk, Bratislava (curator: Judit Angel, 2019); *Tremor*, HotDock Project Space, Bratislava (2019); *Stratená forma/Blind Mould*, SODA gallery, Bratislava (2018); *Constantly Growing Horizontal Underground Stalks – Geopoetics in the Time of the Anthropocene*, Galéria Plusmínusnula, Žilina (2017); *I Love Attention*, Central Slovak Gallery in Banská Bystrica (curator: Zuzana L. Majlingová, 2018); *Pretty Soon If This Keeps Up I'm Going to Have to Envelop the Entire Universe*, Gdańsk City Gallery (curators: Piotr Stasiowski and Jaro Varga, 2018); *Panfília*, Zahorian & Van Espen, Bratislava (curator: Daniel Grúň, 2016); and *Shell Game*, MeetFactory, Prague, (curators: Lucia Gavulová and Jaro Varga, 2017).

Matej Gavula: *Promenáda v Čiernom lese* / *Promenade in the Black Forest*, 2021, krátky film / short movie, 7:11 min., kamera a strih / camera and editing: Denis Kozerawski, technická spolupráca / technical support: Ján Gašparovič, foto / photo: archív autora / author's archive

Matej Gavula: Promenáda / Promenade

Kurátorka / Curator: Lýdia Pribišová

Text / Text © Lýdia Pribišová

Produkcia a inštalácia / Production and installation: Magdaléna Fábryová, Jozef Tyrol

Technická podpora / Technical support: Ján Gašparovič

Preklad / Translation: Stephan von Pohl

Grafický dizajn / Graphic design: Eva Šimovičová

Fotografie / Photographs: Leontína Berková, Matej Gavula, Denis Kozerawski

Riaditeľ KHB / Director of the KHB: Jen Kratochvíl

Asistentka riaditeľa / Assistant of the Director: Jana Babušiaková

Kurátorka / Curator: Lýdia Pribišová

PR a fundraising / PR and fundraising: Lila Rose

Edičné aktivity / Editorial activities: Erik Vilím

Vzdelávacie programy / Educational programmes: Lucia Kotvanová

Hlavná ekonómka / Chief Economist: Denisa Zlatá

Kunsthalle Bratislava, Nám. SNP 12, 811 06 Bratislava, Slovenská republika / Slovak Republic

www.kunsthallebratislava.sk

Vstupné dobrovoľné / Voluntary fee

Matej Gavula: Promenáda / Promenade, 2021, intervencia do verejného priestoru / intervention in public space, detail / detail, foto / photo: Leontína Berková

Projekt bol podporený zo zdrojov Bratislavského samosprávneho kraja. /

The project was supported by the Bratislava Self-governing Region (BSK).

Vznik diel na výstavu podporil z verejných zdrojov formou štipendia Fond na podporu umenia. / The creation of works for the exhibition was supported from public sources in the form of a scholarship by Slovak Arts Council.

Zriaďovateľ
Founder

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Partner výstavy
Partner of the Exhibition

u. fond
na podporu
umenia

Mediálni partneri
Media Partners

.tasr.

:RÁDIO DEVÍN

CITYLIFE.SK
CO SA ČIEŽI BENEŠAVI A OROU

Flash Art

GoOut